

Додаток 12
до розпорядження міського голови
від 19.08.2024 № 153-р

ІНСТРУКЦІЯ З ОХОРОНИ ПРАЦІ № 11-ОП ПІД ЧАС РОБОТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ (ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ)

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Інструкція з охорони праці під час роботи в умовах воєнного стану (ведення бойових дій) (далі – Інструкція) розроблена на підставі законів України «Про правовий режим воєнного стану», «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану», Кодексу цивільного захисту України; Порядку здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26.06.2013 № 444, інших нормативно-правових актів з охорони праці і є нормативним актом в межах Баштанської міської ради.

1.2. Дія Інструкції поширюється на всі виконавчі органи Баштанської міської ради.

Воєнний стан – це особливий правовий режим, що вводить в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

1.3. Посадові особи та працівники Баштанської міської ради повинні пройти інструктаж з питань охорони праці за цією Інструкцією.

1.4. Посадові особи та працівники міської ради повинні знати найближче місце зберігання медичних аптечок у адміністративних приміщеннях Баштанської міської ради для надання домедичної допомоги відповідно до інструкції з охорони праці № 9.

1.5. Роботи з ліквідації наслідків аварій у приміщеннях міської ради, що виникли внаслідок бойових дій та можуть призвести до негайної чи потенційної загрози для життя та здоров'я людей, можуть виконуватися до моменту усунення прямої загрози життю людей і руйнуванню приміщень без оформлення документів розпорядчого характеру (зокрема наряду допуску на виконання робіт підвищеної небезпеки).

1.6. Посадові особи та працівники несуть відповідальність за порушення вимог, викладених в цій Інструкції, згідно з чинним законодавством.

2. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПЕРЕД ПОЧАТКОМ РОБОТИ

2.1. Потрібно перевірити робоче місце та зону проходу до нього на наявність небезпечних факторів, зокрема вибухонебезпечних та інших підозрілих предметів, що можуть створити загрозу. На робочому місці не повинно бути зруйнованих (завислих) від вибуху будівельних конструкцій та зелених насаджень. Роботи не можна проводити в неочищених від наслідків обстрілу місцях.

2.2. Роботи на відкритих територіях потрібно проводити переважно в денний час. В місцях проведення робіт зі штучним освітленням рекомендується забезпечувати світломаскування. Слід запобігати довготривалому безперервному проведенню робіт у зонах, прилеглих до ведення бойових дій.

3. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ РОБОТИ

3.1. У разі виникнення загрози бойових дій (артилерійських обстрілів, бомбардування) посадові особи та працівники повинні припинити проведення будь-яких робіт.

3.2. У разі виникнення загрози бойових дій потрібно обмежити до мінімуму пересування відкритою територією, пройти до захисних споруд цивільного захисту або іншого придатного для захисту укриття. Перед виходом з робочого місця потрібно вимкнути джерела живлення виробничого обладнання, що використовується, та вжити заходів щодо належного зберігання ввірених матеріальних цінностей. Для переміщення слід використовувати безпечні маршрути.

3.3. Постійно стежити за оповіщенням, що надсилається за допомогою засобів зв'язку (зокрема мобільного телефону), щодо наявності загрози бойових дій та інформувати про можливу небезпеку працівників, які перебувають поруч.

3.4. Порядок дій за сигналом «Увага всім! Повітряна Тривога!»

При отриманні сигналу «Увага всім! Повітряна Тривога!» працівники міської ради повинні керуватися Інструкцією дій під час оголошення сигналу «Повітряна тривога» для працівників Баштанської міської ради, затвердженою розпорядженням міського голови від 05.01.2024 № 7-р.

3.5. Порядок поведіння в зоні бойових дій

Посадові особи та працівники міської ради повинні:

носити при собі документ, що посвідчує особу;

рекомендовано мати при собі інформацію про групу крові та можливі проблеми зі здоров'ям (наприклад, алергія на медичні препарати, хронічні захворювання);

уникати місць скупчення людей, зменшити кількість поїздок без поважної причини;

не вдаватися в суперечки з незнайомими людьми (це допоможе уникнути можливих провокацій);

інформувати органи правопорядку, місцеві органи, військових про людей, які здійснюють протиправні дії;

уникати місць, де перебувають озброєні люди або розташована військова техніка, особливо зон обстрілів;

у разі раптового обстрілу при відсутності поблизу сховищ лягти на землю головою в бік, протилежний до вибухів, і прикрити голову руками або речами;

у разі виявлення поруч пораненої людини надати їй домедичну допомогу, викликати швидку допомогу та представників органів правопорядку;

надавати допомогу пораненому після того, як закінчиться обстріл;

у разі, якщо ви стали свідком поранення або смерті людей, а також вчинення протиправних дій (наприклад, арешту, викрадення, побиття), потрібно зберегти якнайбільше інформації про обставини подій (зокрема за допомогою фото).

3.6. Під час бойових дій заборонено:

наближатися до вікон, якщо почули постріли;

спостерігати за ходом бойових дій, стояти або бігати під обстрілом;

сперечатися з озброєними людьми, фотографувати та робити записи в їхній присутності;

демонструвати зброю або предмети, схожі на неї;

підбирати покинуту зброю та вибухонебезпечні предмети;

торкатися вибухонебезпечних та підозрілих предметів, намагатися розібрати їх чи перенести в інше місце (інформувати телефоном про їхнє розташування територіальним органам);

носити військову форму або камуфльований одяг (бажано вдягати одяг темних кольорів, який не привертає уваги, та уникати символів, що можуть викликати неадекватну реакцію).

3.7. Порядок поведінки під час обстрілу стрілецькою зброєю:

під час стрілянини найкраще сховатися в захищеному приміщенні, а якщо це неможливо, слід лягти, прикрившись предметами, що можуть захистити від уламків і куль;

якщо потрапили під стрілянину на відкритому місці, краще впасти на землю та закрити голову руками. Ефективним захистом буде будь-який виступ, навіть тротуар, заглиблення в землі або канава. Укриттям також може стати бетонна сміттєва урна або сходинка ганку. Не слід ховатися за автомобілями або кіосками, оскільки вони часто стають мішенями;

де б ви не перебували, положення тіла має бути максимально безпечним. Найкраще згрупуватися й лягти в позу ембріона, розвернутися ногами в бік стрілянини, прикривши голову руками та відкривши рот, щоб близький вибух не завдав шкоди барабанним перетинкам. Зачекайте, поки стрілянина не вщухне і хоча б протягом п'яти хвилин не буде пострілів;

якщо приміщення, в якому ви перебуваєте, розташоване в зоні регулярних збройних зіткнень, слід зміцнити вікна (наприклад клейкою плівкою), що допоможе уникнути розльоту уламків скла. Бажано заставити (загородити) вікна, наприклад мішками з піском або масивними меблями.

3.8. Порядок поведінки під час артилерійських обстрілів:

під час артилерійського, мінометного обстрілу, ракетного або авіаційного нальоту не слід залишатися в під'їзді, під арками та на сходових клітках. Виберіть місце між несучими стінами в кутку і недалеко від дверей та вікон, для того щоб можна було покинути будинок у разі попадання снаряду;

небезпечно ховатися в підвалах панельних будинків, біля автомобільної техніки, автозаправних станцій та під стінами будівель з легких конструкцій (такі об'єкти неміцні, тож велика ймовірність травмуватися або опинитися під завалом);

якщо артилерійський, мінометний обстріл, ракетний або авіаційний наліт застали вас під час пересування, слід лягти на землю, туди, де є виступ, або хоча б у невелике заглиблення. Захистити можуть бетонні конструкції (крім тих, що можуть обвалитися або загорітися), виїмки, неглибокі підземні колодязі, великі трубопроводи та канали;

закривати долонями вуха та відкривати рот (це врятує від контузії, убереже від акустичного удару);

не виходити з укриття, зачекати хоча б 5-10 хвилин після завершення обстрілу (після залпу зазвичай ведеться уточнення результатів стрільби і коригування вогню або зміна позицій);

не приступати до розбору завалів самостійно, чекати фахівців з розмінування та представників аварійно-рятувальної служби.

3.9. Порядок поведінки в разі виявлення вибухонебезпечних предметів:

припинити роботу в зоні виявлення предмета, зупинити роботу обладнання;

попередити про знахідку інших осіб, які перебувають поруч, а також керівника установи;

перебувати на безпечній відстані (не менше ніж 100 м від небезпечного предмета), рухатися по своїх слідах;

позначити місце розташування вибухонебезпечного предмета, якщо можливо, обгородити його. Для огороження можна використовувати підручні матеріали, наприклад: палиці, що встановлені навхрест, купи каміння, прокопані канали, шматки яскравої матерії, мотузки, інші попереджувальні знаки та написи;

повідомити місцеву оперативну компетентну службу.

Виконати фотофіксацію предмета та місце його розташування, якщо є засоби фотографування та фільмування (зокрема мобільний телефон).

Не допускати до небезпечної зони інших людей.

Дочекатися представників правоохоронних або інших компетентних органів, перебуваючи якнайдалі від вибухонебезпечного предмета або за захисним укриттям.

До вибухонебезпечних предметів належать: протитанкові та протипіхотні інженерні міни, артилерійські снаряди, мінометні міни, авіаційні бомби, гранати, підривні пристрої, освітлювальні та сигнальні ракети, патрони.

Характерні ознаки, що вказують на можливу належність підозрілого предмета до вибухового пристрою:

залишені без нагляду валізи, пакунки, коробки тощо в місцях з масовим перебуванням людей;

зовнішня схожість предмета на боєприпаси, навчально-імітаційні, сигнальні, освітлювальні, піротехнічні вироби;

наявність на предметі розтяжок, дротів, що тягнуться від предмета, мотузок, скотчу;

наявність джерел живлення (батарейки, акумулятори тощо), антен з радіопристроєм, годинникового або електронного таймера;

наявність підозрілих звуків, що лунають від предмета (цокання годинника, сигнали через певний проміжок часу);

характерний запах (гасу, розчинника, пально-мастильних і хімічних матеріалів тощо);

наявність елементів (деталей), що не відповідають їх прямому призначенню;

наявність сторонніх підозрілих предметів у дверях, вікнах, дереві, закріплених за допомогою дроту, ниток, важелів, шнурів тощо.

3.10. У разі виявлення вибухового предмета заборонено:

підходити до нього, торкатися предмета та пересувати його;

перебуваючи поблизу нього палити, користуватися засобами радіозв'язку, мобільними телефонами (вони можуть спровокувати вибух);

залити його рідинами, засипати ґрунтом або намагатися чимось накривати;

намагатися самотійно знешкодити предмет;

здійснювати щодо нього будь-які самотійні дії: звуковий, світловий, тепловий чи механічний вплив. Вибухові речовини отруйні та чутливі до механічних впливів і нагрівання.

3.11. У разі загрози виникнення вибуху лягти на землю в найближче заглиблене місце (канави, ями, ритвини тощо) ногами до епіцентру вибуху, обличчям униз, голову прикрити якимись речами або руками, водночас щільно закрити долонями вуха та відкрити рот для врівноваження тиску, оскільки звуковий (акустичний) удар може призвести до розривів судин та барабанних перетинок.

3.12. Аварії на підприємствах, транспорті та продуктопроводах можуть супроводжуватися викидом (вилівом) в атмосферу і на прилеглу територію

небезпечних хімічних речовин, зокрема хлору та аміаку. Фактори небезпеки викиду (розливу) хімічно небезпечних речовин: забруднення навколишнього середовища, небезпека для всього живого, що опинилося на забрудненій місцевості (загибель людей, тварин, знищення посівів тощо). Ступінь ураження організму людини небезпечною хімічною речовиною залежить від її концентрації в повітрі та тривалості впливу, тому, якщо немає змоги покинути небезпечну зону, слід не панікувати та вжити належних заходів безпеки (зокрема використати засоби індивідуального захисту органів дихання та найпростіші засоби захисту шкіри). Виходити із зони хімічного зараження необхідно в бік, перпендикулярний напрямку вітру, водночас потрібно обходити тунелі, яри, лощини (у низинах може бути висока концентрація небезпечних хімічних речовин). У разі підозри на ураження небезпечними хімічними речовинами слід уникати фізичних навантажень, необхідно пити велику кількість рідини (чай, молоко, сік, вода) та звернутися до медичного закладу. Серед небезпечних хімічних речовин слід виділити насамперед аміак та хлор.

3.13. Дії у разі аварій з викидом аміаку

Аміак – безбарвний газ з характерним різким запахом та їдким смаком. Він майже у два рази легший від повітря. Це отруйна речовина, яка характеризується токсичною дією на організм людини. Аміак діє на слизові оболонки верхніх дихальних шляхів і очей. Ознаки отруєння аміаком: сильний кашель і задуха, різь в очах; подразнення слизових оболонок та шкірного покриву, порушення частоти пульсу. У разі контакту з рідким аміаком виникає обмороження, можливі опіки з пухирями, виразки. Від дії аміаку краще сховатись в підвальному приміщенні. Якщо відчувається запах аміаку, слід використовувати лимонний розчин. Потрібно змочити марлю, шарф, натуральну хустку чи носовички в цьому розчині та спуститися в нижню частину будівлі (підвал).

3.14. Дії у разі аварій з викидом хлору

Хлор – це зеленувато-жовтий газ з різким запахом, важчий за повітря. Під час випаровування рідкий хлор утворює з водяною парою білий туман. Оскільки хлор важчий за повітря, то накопичується в низьких ділянках (зокрема у підвальних приміщеннях та тунелях). Для укриття використовують верхні поверхи будинків, із зараженого району слід виходити перпендикулярно напрямку вітру за підвищеними місцями, оминаючи низини, виїмки тощо. Якщо відчувається запах хлору, потрібно використовувати засоби захисту органів дихання (респіратор протигазовий, ватно-марлеву пов'язку, носовичок, змочені водою або краще 2 % розчином соди – на 0,5 л води додати 1 столову ложку).

3.15. Дії у випадку ураження фосфорною бомбою

Фосфорні боєприпаси начинені білим фосфором. Білий фосфор є самозаймистою речовиною, що починає горіти в разі контакту з киснем (повітрям). Викликає тяжкі опіки. У випадку ураження фосфорною бомбою:

не торкатися руками частинок фосфору на шкірі або на одязі;

якщо можливо, занурити ушкоджену частину тіла у воду або рясно поливати водою шкіру й одяг там, де є краплі фосфору (фосфор у воді не горить);

зняти одяг (краще прямо у воді), використовуючи пінцет або щось, чим можна зняти частинки фосфору або обпаленого одягу;

рану обробити содовим розчином (1 чайна ложка на склянку води);

накласти змочену содовим розчином пов'язку на рану. Не використовувати вату та перекис водню!

У разі отруєння парами фосфорної сполуки прийняти всередину будь-який сорбент (біле або чорне вугілля, «Ентеросгель», «Атоксил»).

Якщо потерпілий у свідомості, за потреби прийняти знеболювальні та заспокійливі засоби.

Пити багато води (можна молоко, лужну воду без газу).

3.16. Заборонено переміщуватися (зокрема транспортними засобами) у місцях, де проходили бойові дії, якщо там не було проведено перевірку на відсутність вибухонебезпечних предметів (розмінування). Рухатися слід дорогами, які придатні для безпечного пересування.

3.17. Роботи з ліквідації наслідків аварій на території установи повинні проводитися за умови обов'язкового вжиття заходів щодо захисту працівників від можливого впливу шкідливих і небезпечних факторів.

4. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ РОБОТИ

4.1. Про виявлених у зоні проведення робіт потерпілих унаслідок бойових дій, випадки руйнування будівельних конструкцій та засобів виробництва, а також знайдені вибухонебезпечні предмети слід інформувати керівника установи. Діяти відповідно до його вказівок.

4.2. Вживати лише воду та продукти, що не зазнали впливу небезпечних речовин. Не споживати овочі й фрукти, які росли на забрудненому ґрунті, Дотримуватися вимог особистої гігієни.

5. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ В АВАРІЙНИХ СИТУАЦІЯХ

5.1. У разі виявлення загрози хімічного або радіоактивного ураження потрібно покинути небезпечну зону, пройти до захисної споруди цивільного захисту. Далі діяти за вказівками відповідальних осіб установи. У разі радіаційного забруднення можна провести йодну профілактику:

йодистий калій вживати по 0,125 г на один прийом після їди разом з чаєм, соком або водою один раз на день протягом семи днів;

водно-спиртовий розчин йоду вживати по 3-5 крапель на склянку молока або води після їди три рази на день протягом семи днів;

наносити на поверхню кінцівок рук настоянку йоду у вигляді сітки один раз на день протягом семи днів.

5.2. У разі потрапляння під вплив радіації потрібно провести дезактивацію засобів захисту, одягу, взуття та санітарну обробку незахищених (відкритих) ділянок тіла людини. Для обробки шкіри використовують змочені у воді бавовняні матеріали (марлю, рушник тощо). Слід уникати тривалого перебування на забрудненій радіоактивними речовинами території. У приміщеннях робити щоденне вологе прибирання, бажано з використанням мийних засобів.

5.3. У разі виявлення вибухонебезпечного предмета інформувати про це керівника робіт та вжити заходів щодо збереження до прибуття уповноважених представників обстановки в такому стані, в якому вона була на момент події (у разі потреби огородити небезпечну зону підручними засобами).

5.4. У разі виникнення пожежі (ознак горіння) вжити протипожежних заходів, діючи згідно з інструкцією з пожежної безпеки.

5.5. У разі травмування або поранення надати потерпілому домедичну допомогу, діючи за інструкцією з надання домедичної допомоги. У разі потреби забезпечити транспортування потерпілого до медичної установи. Для евакуації з небезпечної зони можуть бути використані будь-які транспортні засоби.

5.6. Домедична допомога ураженим небезпечними хімічними речовинами в осередку хімічного ураження полягає в захисті органів дихання, видаленні та знезараженні стійких небезпечних хімічних речовин на шкірі, слизових оболонках очей, на одязі та негайній евакуації за межі зараженої зони.

5.7. Єдиний номер телефону виклику всіх служб екстреної допомоги – 112.

Оперативні служби порятунку: пожежна охорона – 101; поліція – 102; швидка медична допомога – 103; аварійна газова служба – 104. Передаючи інформацію про небезпеку, слід чітко зазначити, де її виявлено, дату, час та особу, яка її виявила.

Начальник відділу з питань
цивільного захисту, мобілізаційної
роботи та охорони праці

Володимир ДРАГУНОВСЬКИЙ

Інструкцію розробила:
Головний спеціаліст, інженер з охорони праці Лілія Висоцька